

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
26.09.2007

LATEN WE VIEREN DAT
WE HET GODDELIJKE IN
“WEZEN” ZIJN

Ina Bijlsma

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

Dag allemaal.

Ik moet even wennen aan de afstand die er zo is. Het is zo hoog. En het is ook een beetje erg ruim. Maar dat maakt natuurlijk op zich helemaal niets uit. Want we zijn hier niet voor de ruimte in de zaal waar we zijn, maar we gaan het hebben over de ruimte in onszelf. Het heeft al een beetje het vuur van de eerste paar regeltjes van mijn entreeverhaal weggehaald. Want ik wou juist ook vertellen dat ik het zo leuk vindt, dat ik hier inderdaad 5 jaar terug was, in een heel andere ruimte dan nu en dat ik na 5 jaar, in een heel andere ruimte, hier weer ben. En ik vind het heel erg leuk dat jullie me gevraagd hebben en dat ik hier weer ben. In die 5 jaar blijkt dus dat we gegroeid zijn. Veel mensen zijn hier gekomen om te luisteren, te luisteren naar allerlei verhalen van allerlei mensen om kennelijk “wijzer” te worden. Om de weg gewezen te krijgen.

Ik denk dat het niet wijzer is met ons hoofd. Maar ik heb het gevoel dat u allemaal de wijsheid zoekt van uzelf. De wijsheid van uw hart. Ik denk dat we hier 5 jaar lang gekomen zijn met de vraag: Wie ben ik eigenlijk. Wat doe ik in dit leven. Wat doen wij als mensen in dit leven? Ik heb tenminste me die vraag mijn hele leven gesteld. En met die vraag bedoelen we dat we onszelf willen leren kennen. Er is zelfs een spreekwoord wat zegt: Ken jij jezelf? Dan ken je de wereld?” Dat is nogal wat. Die kennis waar het om gaat zit niet in ons hoofd. Maar het is de kennis van ons hart. De wijsheid van ons hart. Niet van een ander, niet de wijsheid vanavond van mij. De wijsheid van uw hart. Ik hoop dat u al die verhalen van al die jaren maar ook het verhaal van mij vanavond echt toetst aan uw eigen hart. Of u er ja op kunt zeggen. Er blij van wordt van binnen. Dan weet u dat het ook uw wijsheid is. En we vieren vanavond dat we in “Wezen” goddelijk zijn. Want ik weet zeker, ik ben er heilig van overtuigd dat onze kern, onze bron, datgene die we werkelijk zijn, U en ik, wij allemaal, dat dat goddelijk is. Daar gaan we het zo meteen verder over hebben. Dat vieren we. En als er iets te vieren is, dat heet een feest. En bij feest hoort muziek. En ik wil heel graag dat we met elkaar in stilte even luisteren naar de cd die de aanroep is van de 4 aartsengelen. Want dit feest van het goddelijke in onszelf, dat kunnen we alleen maar als de engelen en de lichtwezens daar ook bij vertegenwoordigd zijn.

De aartsengelen worden aangeroepen middels het afspelen van een cd.

Vieren dat we het goddelijke in diepste wezen zijn. Nou misschien zegt u wel, dat zegt u nu wel maar hoe weet je dat. Hoe durf je het eigenlijk te zeggen. Is het niet arrogant? Ja, dat kan ik me voorstellen. En toch moet ik u zeggen, dat in de jaren die ik geleefd heb, mijn leven geleefd heb. Ik hoop dat het er nog vele zijn, heb ik in mijn zoektocht werkelijk ondervonden, dat het niet anders kan, dan dat de mensen licht in zich moeten hebben. Dat het goddelijke niet buiten mij is maar in mij, in u. In iedereen. Er is namelijk maar één kracht waarin het werkelijk op kan vertrouwen. En ik denk dat u, net zo goed als ik weet, dat de wetten van de wereld, van de dualiteit, van de afgescheidenheid, geen vrede in ons geven. Ik heb het veroverd maar tegelijk ontvangen, dat ik dit nu hier mag zeggen en ervoor mag gaan staan, als instrument van het licht wat we allemaal kunnen zijn. Ik zag net dat Froukje het boek kreeg, “What the bleep do we know”. Zo van verdorie wat weten wij eigenlijk. Er is een ook een film van. Twee jaar geleden heb ik die film gezien en ik moet u zeggen dat ik diep ontroerd was toen ik de essentie van die film aan mijn eigen leven kon toetsen en begreep. Het is een film, weliswaar een typisch Amerikaanse versie, waarin een aantal geleerden samen zijn gekomen, van allerlei disciplines, professoren e.d. die zich met de kwantum fysica bezig hebben gehouden. In de film toont men aan dat ze tot de ontdekking zijn gekomen dat het niet anders kan, dat er niets anders zelfs bestaat, dan hele kleine ongelooflijk minuscule deeltjes.

Daar bestaat het hele universum uit. Daar is alles uit geschapen. Daar bestaan wij uit. En die deeltjes zijn niet plus en niet min. Die deeltjes die zijn.

En zij zeggen in die film, dat zouden wij dus God kunnen noemen. Die deeltjes zitten in u, in mij. Maar in alles wat we om ons heen zien. En ook wat we niet zien. Het kan ook niet anders. De goddelijke liefdesenergie, is liefde, onvoorwaardelijk. Die heeft geschapen. Schept nog steeds. Wat kan onvoorwaardelijke liefde anders scheppen dan onvoorwaardelijke liefde. Het kan niet anders. De essentie van het goddelijke zit in ons zoals een druppel van de oceaan. Ik heb het vaker verteld. De essentie van de hele oceaan in zich heeft. En zoals een glimp van een zonnestraal die ergens doorheen schijnt, de essentie van de zon in zich heeft. Wij hebben die essentie in ons. En het mooie is, in het Sanskriet, de alleroudste taal die er is. Daar is hetzelfde woord voor Liefde ook het woord voor God. Dus in de hele oude tijden hebben ze geweten dat het woord voor God Liefde is. Maar niet de liefde die wij denken te kennen. De onvoorwaardelijke Liefde. Ieteke Weeda heeft een prachtig klein boekje geschreven, “Liefde in vele facetten”. Daaruit het volgende, ze zei over God: Ook God is Liefde, onvoorwaardelijk. Maar ze noemde het, en dat vond ik zo mooi: God is een cirkel, waarvan het middelpunt overal is.....en de omtrek nergens. U bent dat middelpunt, wij allemaal. En de omtrek is nergens. Het is oneindig. Ons lichaam is eindig. Maar wie we werkelijk zijn is oneindig. Velen van u weten dat ik al jaren, sinds 92, cursussen geef met het boek: “De cursus in wonderen”. Daar staat het ook in op een andere manier maar de essentie is hetzelfde. Dat heb ik altijd zo mooi gevonden. Daar staat: “er is nergens een plek waar het Licht van de goddelijkheid, het onvoorwaardelijke Licht, niet is. Er is nergens een plek waar die onvoorwaardelijke Liefde niet is. Dus ook in u. Ik kan me voorstellen dat u zegt: Hoe kan ik dan het licht in mij bereiken? Hoe ga ik ermee om? Hoe bereik ik die kern in mij? En het eerste antwoord zou ik zeggen, ga naar binnen. Durf bij uzelf naar binnen te kijken. Durf stil te worden. We vieren dit vandaag. We denken met vieren aan feest. Maar het vieren heeft nog een betekenis. Kent u dat? De teugels laten vieren? De touwtjes loslaten? De trossen laten vieren? Ik denk dat we dat vieren, hier ook met elkaar mee maken, vanavond. Dat hoop ik. Wij moeten onze (wij moeten niks) wij kunnen, wij mogen, wij kunnen ervoor kiezen, om onze oude overtuigingen los te laten. De overtuigingen die in ons hoofd zijn, dat we het Licht niet kunnen zijn, dat we klein zijn. Dat we daar zoveel voor zouden moeten doen. Laten we die gedachte loslaten. Laten we loslaten dat het in ons leven zo moet gaan zoals wij **willen** en **denken** dat het gaat.

Toen de mensheid op de aarde kwam ontstond de dualiteit. Het eten van de appel, zoals u weet. Er ontstond goed en kwaad. Deze wereld is dual. Ons denken is dus ook alleen maar denken in dualiteit. Of het is goed of het is fout. We hebben verdriet of we hebben vreugde. We zijn of mooi of lelijk. Misschien scharrelt er nog een tussenweggetje soms in. Maar in die twee uitersten denken we. Dat stuk in ons dat denkt dat het niet het Licht kan zijn. Wat zich niet goed genoeg voelt. Wat het misschien ook niet wil. Wat er bang voor is. Dat stuk noemen we in de cursus in wonderen: het ego. Dat ego is in strijd met het goddelijke in ons. Dat ego leeft vanuit de angst. Vanuit de eenzaamheid. De afscheiding, projecties en in oordeel. Zo kan ik doorgaan. U ziet het rondom u in de wereld. Doordat wij in tegenstellingen zijn gaan denken en wij als kind al ervaren hebben en ook onze ouders en hun ouders en diens ouders, dat we iets niet goed doen. Dat we het beter kunnen doen. Op school dat iets fout en iets goed is. Hebben we geleerd om “niet” meer te doen zoals we van binnen voelden dat we doen. We hebben al heel gauw pijn geleden. We werden op onze vingers getikt. Er werd niet naar ons geluisterd. We moesten onze mond houden. We hebben, zoals u hier zit, alle voorbeelden van dat wij hier, eenzame angstige verdrietige kinderen in ons hebben. We hebben daar pijn aan geleden. En die pijn wilden we niet voelen. We wilden erbij horen. We pasten ons aan. En omdat we niet meer wilden voelen, juist omdat die pijn zo erg soms was, hebben we over ons

gevoel heen gewalst. We durfden niet meer te voelen. We hebben het weggepraat. We gingen rollen spelen. En maskers opzetten. Ik zie het bij mijn kleinkinderen gebeuren. Als ze drie zijn, zijn ze nog heel spontaan. Als ze zeven of acht zijn denken ze, doe ik het wel goed. Wat doet ze gek hè...zeggen ze dan tegen mijn kleine nichtje van drie die nog vrolijk danst. En zo gaat dat. Wij luisteren niet meer naar ons zelf. Als u verdriet hebt en er komt iemand binnen, absoluut niet laten zien. Flink zijn. Je niet kwetsbaar opstellen. Zoals we hier zitten, hebben we allemaal bezeerde, eenzame, afgewezen kinderen in ons. Durft u het te herkennen in uzelf? Er is moed voor nodig om dat te durven herkennen. Die bezeerde kinderen, zijn rollen gaan spelen. En die rollen hebben we met zijn allen, oer-serieus genomen. We hebben er niet meer om kunnen lachen. Het is allemaal diepe ernst. En als je denkt dat je een rol speelt en je hebt je masker op, en als je dat werkelijk weet, dan kun je erom lachen. Dan wordt het een heel ander gegeven. Maar doordat we het ernst namen, durfden we niet meer te geloven wie we werkelijk van binnen zijn. En van God die buiten ons was, of het nou onvoorwaardelijke Liefde is of niet, daar hebben we een oordelende God van gemaakt. Waar we, en misschien tot op de dag van vandaag, velen nog doodsbang voor zijn. Maar zoals u hier zit, en allerlei besturen van allerlei spirituele stichtingen, hebt u al heel veel geluisterd, dus ik denk dat u ervoor gaat en dat u het accepteert. Dat u diep van binnen weet dat die onvoorwaardelijke Liefde die Goddelijkheid, in ons woont, dat het de ware kern van ons is. En dat vieren we. Durft u te vieren? Durft u er blij om te zijn? Ja mooi. Ik zie mensen knikken. Laten we vanavond vieren, en dat betekent dat, dat we elkaar herinneren, dat we elkaar stimuleren in dat deel van wie we werkelijk zijn. En laten we dan onze controle en onze overtuigingen, dat we dat niet zijn, laten vieren. Als we dat doen. Dan gaat ons hart open. En dan kunnen we met een open hart in het leven staan. En als je werkelijk een open hart hebt, dan kun je met wijde open armen zeggen kom er maar in, we spelen maar een rol.

U weet net als ik en daar ga ik helemaal niet verder op in, want anders dan lukt het me niet in de tijd denk ik, dat we in een hele bijzondere tijd leven. 2012, veranderende dingen in de wereld, transformatie. En het is ook zo. Het is een tijd van bewust worden. Er zijn nog nooit zoveel cursussen en allerlei workshops gegeven op het gebied van spiritualiteit. En dan noem ik spiritualiteit, het is een woord voor mij, je eigen weg van je hart gaan. Het is vanavond nog een speciale avond. Niet omdat de Stichting Wijzer 5 jaar bestaat. Ook. Maar het is ook, precies, ik zag die mevrouw knikken, het is volle maan. In deze tijd, waarom die tijd zo bijzonder is, is dat de aarde....ik kan dat helemaal niet uitleggen.want ik ben geen natuurkundige. Ik kan alleen zeggen wat ik voel dat waar is. De aarde is in een fotonengordel gekomen. In een baan van extra licht. Van een, hoe dat mogelijk is weet ik ook niet maar van een versterkend licht. Ik kan het alleen voelen. Ik kan het ook bijvoorbeeld zien aan de mensen om ons heen. Dat extra licht wordt over ons uitgestraald. Met een volle maan komt er nog es een extra licht, want de zon kaatst tegen de maan naar de aarde toe. Er is dus nog een extra uitstoot van die hoeveelheid licht. Dan kan het toch niet anders, dan dat we vanavond tegen elkaar kunnen zeggen: Weet dat je het Licht bent. Toen ik hier naar binnen ging en mijn verhaal mocht houden, vraag ik me altijd af, wat is de boodschap die ik breng. En ik denk dat de boodschap op dit moment gewoon op dit moment voor iedereen geldt, die zich er voor open wil stellen. Weet dat je het Licht bent. Weet dat de essentie van u, van mij van ons allemaal, Licht is. Daar gaat het om. Ik zou haast zeggen; we moeten daarvoor gaan staan. Dat kan ik niet zeggen. U mag ervoor gaan staan. Maar ik zou het haast willen zeggen, als we werkelijk, we leven niet voor niks in deze tijd, en zoals u hier bent, geloof ik werkelijk dat het er om gaat dat we gaan STAAN voor wie we zijn. Juist in de wereld waar het zo anders lijkt. Maar dat betekent dat we weten dat wij de keus hebben. En ik weet, ik zeg het niet alleen tegen u, het wordt van ons gevraagd door de engelen, door meesters van de Christus energie. STAAN voor wie je bent. En ik heb het gedicht, de inauguratie rede van Nelson Mandela

meegenomen waarin ook al staat: We vragen onszelf af: Wie ben ik wel? Om briljant, schitterend, begaafd of mezelf geweldig te achten. Maar waarom zou je dat niet zijn? Jij bent een kind van God. Je dient de wereld niet door jezelf klein te houden. Er wordt geen licht verspreidt als de mensen om je heen hun zekerheid ontlenuen aan jou kleinheid. We zijn “bestemd” om te stralen, zoals kinderen dat doen. We zijn geboren om de glorie van God, die IN ons is te openbaren. En die glorie is niet voor enkelen maar in IEDER mens aanwezig. En als “wij” ons licht laten schijnen scheidt dat voor de ander de mogelijkheid hetzelfde te doen. Dat zei Nelson Mandela jaren geleden in zijn inauguratie rede. En hij STAAT ervoor. En nou aan u de vraag: Gaan wij er ook voor? Dan gaat het erom dat wij weten of wij de “keus” hebben tussen het kiezen voor de angst of voor de liefde. Meer keuzes zijn er niet. En die Liefde is onvoorwaardelijk, heeft geen tegenhanger. De wereld kiest voor angst, dat ziet u om u heen. En als je voor de angst kiest, als je niet bewust wilt worden, blijf je slachtoffer. Afhankelijk van de goedkeuring van buitenaf. Maar als ik weet dat ik de keus heb. Dan ben ik diep doordrongen van het feit dat ik kan kiezen voor het licht in MIJ. Dan ben ik geen slachtoffer meer. Dan hoef ik ook niet meer te strijden tegen dat wat er is. Dan kies ik. Dan ben ik me bewust dat ik gebruik maak van de hulp van het Goddelijke in mij. Dan is er nog wel eens verdriet. Dan is er ook nog wel pijn maar daar hoeven wij ons niet mee te identificeren. Dan hoeven wij niet te strijden met dat wat er is. Dan zijn we niet de pijn meer. Dan zijn we niet meer het verdriet. Dan weten we dat we diep van binnen er op een andere manier mee om mogen gaan. En als we ons dat bewust zijn, dan worden we meester van de omstandigheden. Dan pakken we ons meesterschap op. Wat is dat? Daar zou ik van alles over kunnen zeggen, maar het is onder andere, en vooral, de strijd opgeven tegen dat wat er is. Kunt u voelen, hoe het is als je zegt, IK WIL ANDERS!! Moet u eens voelen in uw lichaam hoe dat is. Als je dat zegt. Ik wil het anders hebben! Of je zegt: “Laat gaan”. Het is zoals het is. Voelt u de kramp in uw lichaam? En de vrijheid? Die keus hebben we. U hebt wel eens van Byron Katie gehoord denk ik, diegene van die 4 vragen die je leven veranderen. Byron Katie zegt: “De mensen zijn erg in de war als ze denken dat zij BETER weten dat iets moet gaan dan zoals het gaat. Denk je dat je het nou werkelijk beter weet dan het universum? Dan God? Dat het is zoals het is? Dus als wij het anders willen hebben dan zoals het is, zijn we in de war. Bent u zich dat bewust? Het meesterschap is ook het herkennen van de maskers, die we dragen, de rollen die we spelen. En als we kunnen kiezen, kunnen we eruit stappen. Dan kunnen we onszelf op een afstand bekijken. Meesterschap is ook in het NU. Niet in het verleden. Niet de angst voor wat er in het verleden is gebeurt dat het weer in de toekomst gebeurt. Nu zijn we bewust aanwezig. Als u echt in het NU staat, op dit moment, dan bent u hier, 100%. En als we denken over het verleden, of angst voor de toekomst of wat ook. Al denken we er nog maar over de toekomst dan zijn we niet bewust aanwezig. Dus? Waar kiezen we voor? Gaan we mee met de verhalen van de wereld? De strijd? De angst? De overstromingen? De gekte? De stress? Ik denk dat u het met me eens bent, dat wat de media ons voorschotelt, dat dat hééél veel stress geeft. Zij laten ons de strijd zien. In gesprekken, als we ergens op verjaardag zijn of gewoon bij de bureu of de vrienden. Gaat u dan mee in die gesprekken over die strijd, over die angst? Of bent u zich op DAT moment bewust: Hé, het kan ook anders. Blijf ik de angst voelen of kies ik voor mijn Licht. Kies ik voor mijn kern. Maar hoe bent u zich dat nou bewust? Hoe doen we dat? Hoe gaan we daar nou mee om? Ik zou u willen vragen: “Doet u wel eens een stapje terug”? Als u haast hebt, en druk hebt? In de auto zit? Wordt u wel eens stil? Gaan we wel eens echt naar binnen? Nemen we de tijd voor onszelf? Nemen we onszelf serieus om naar binnen te gaan en daar naar te kijken? Of, bent u bang voor stilte? U weet het antwoord?

Ik heb net twee weken in Frankrijk stilte weken geleid. Met twee verschillende groepen. En ik heb gemerkt, hoe stilte zuiverend werkt. Helend. Hoe je door stilte naar binnen kunt gaan. Bij

je kern kunt komen. Maar ook, wat een weerstand stilte oproept. Stil eten. Niets zeggen. Stil zijn. Om af te dalen in jezelf. Als je echt stil bent, hoort u uw hart kloppen, je bloed stromen. Je kunt ook dan, in stilte luisteren naar die goddelijke stem in onszelf. Niet in de drukte en in het lawaai. Maar eerst zul je die stilte moeten zoeken. En oh, wat is dat soms moeilijk! En toch zijn we daarom, vanavond bij elkaar. Er staat in “de cursus in wonderen” een prachtige les. De Christus energie zegt: “Doe jij maar een stap terug. Je hoeft mij alleen maar te volgen. “Doe jij maar een stap terug. Je hoeft alleen mij te volgen”. En toen zei een cursist, moeder met twee jonge kinderen en een baan, ze zei: “Ik KAN niet anders. Als ik mijn leven leef volledig vanuit mijn hoofd met een controle, je eigen baan, de kinderen naar school, na schooltijd, naar tekenles, naar muziekles, naar schilderles. Dan wordt ik in deze drukte, gek. Wat ben ik blij, dat ik weet dat ik in deze drukte een stap terug kan doen. En ze zegt: “Het wonder is dan, ik hoef niets te doen. Ik hoef het me alleen maar te herinneren en er vallen 9 van de 10 dingen die ik dacht dat ik moest doen, weg. Zij heeft het begrepen. Het is het accepteren, van dat wat er is. En niet anders willen. En niet méér willen. Naar binnen gaan en accepteren zoals Byron Katie zegt: “Anders ben je zo erg in de war”. En het mooie is, we hoeven het helemaal niet alleen te doen. Die hulp is er. Wat ik net vertel. Maar er is zo ontzettend veel hulp om ons heen. Op het ogenblik, horen we ook heel veel over de vrouwelijke energie. Maria Magdalena. We hebben er nooit over gehoord. En nu komt die vrouwelijke, pure liefdes energie, daalt naar beneden. En er wordt gevraagd zowel, voor mannen als voor vrouwen natuurlijk, om die energie toe te laten. Dat is een heel andere energie dan de energie die we jáááren vanuit het patriarchaat hebben gevoeld. Dat was doen, actie, kennis met het hoofd. En nu gaat het om die vrouwelijke intuïtieve energie. Ontvankelijk. Open. Kwetsbaar. Geven wat je in je hebt. De essentie van de vrouw is: “in openheid ontvangen”. Het laten groeien en daarna baren. Afgeven. In kwetsbaarheid open durven zijn. Dat is iets héél anders. En die energie is er nu voor ons. Hij komt in ladingen van buiten op ons af. Bent u zich dat bewust. We kunnen er hier nu vanavond, kunnen we ervoor kiezen om die pure vrouwelijke goddelijke energie te ontvangen, in ons hart. Dan durven we kwetsbaar te zijn. Trouw aan ons zelf. En niet doen omdat een ander dat van ons vraagt omdat we aardig gevonden willen worden of een schuldgevoel hebben. Trouw aan onszelf. Dat is niet egoïstisch. Dat is STAAN voor wie je bent. En als wij de gelegenheid geven, zoals Nelson Mandela zegt, dan geven wij anderen ook de gelegenheid. Als in mijn groepen iemand zich heel kwetsbaar wil opstellen en huilt, wat zo moeilijk is. Dan geeft ze wie ze is. En dat opent een hele groep. “Durf” te zijn wie je bent. Het gaat niet om de goedkeuring van een ander, het gaat om trouw aan jezelf. Je eigen verantwoordelijkheid nemen, “wie” je “zelf” bent. Als ik mij heel kwetsbaar durf op te stellen en als ik zie, want dan durf ik mijn maskers en rollen te zien, en ik weet dat dat een spel is omdat ik vanuit het Licht kan kijken en dat ze hun betekenis verliezen, dan kan ik ook naar uw rollen en maskers kijken wat ze ook zijn. Ongeacht de uiterlijke omstandigheden kunnen we vanuit ons Licht het Licht zien in de ander. Dat is leven vanuit je Goddelijkheid. Dan kunnen we namelijk ook vergeven en dat is op dit moment in de wereld zo ongelooflijk noodzakelijk en geen strijd aangaan met andere godsdiensten of met wat dan ook. Maar kijken naar onszelf, waar wij strijden, die strijd durven zien, durven erkennen. We zien dat we allemaal strijden, dat we allemaal onze eigenaardigheden hebben, dat we allemaal wel jaloers zijn, dat we allemaal wel boos zijn maar dat wat we “zien” vanuit het Goddelijk Licht in ons, niet die betekenis heeft die wij er altijd aan gegeven hebben. Dat is staan voor wie we zijn. En weet u, er is geen oordelende God, dat hebben we er van gemaakt omdat we zelf zo oordelen. Die onvoorwaardelijke Liefde is onvoorwaardelijk. Stap met open armen en IS, de God IS en niet goed en niet kwaad maar IS. En in ons Licht ZIJN wij. God oordeelt dus ook niet, God heeft niet eens te vergeven. Die onvoorwaardelijke Liefde heeft niets te vergeven, het is. En nu zou ik met zoals u hier zit, omdat er zo heel veel hulp is, stil willen zijn. Weet u, voordat u naar de aarde ging, dat u

verbonden was met alle engelen, met meesters, dat ze hier uw hele leven bij u zijn. Dat u er ieder moment een beroep op kunt doen, realiseert u zich dit. Dat u honderd, misschien wel duizend keer op een dag kan vragen; “help mij”. We vragen het buiten ons maar ook aan het Licht in ons want vanuit het Licht is alles één.

De engelen, de aartsengelen hebben we vanavond aangeroepen met de muziek en ik zou u nu willen vragen, laten we de engelen die wij bij ons hebben, de meesters van het Licht, en ze zijn er altijd als we vragen, laten we daar nu open voor zijn. Kiest u daarvoor? Zij zien al onze bezeerde kinderen, laten wij ze ook durven zien en laten we dan voelen dat het mogelijk is om die bezeerde kinderen, waar onze angst op gebaseerd is, ons hele leven.....als iemand iets tegen u zegt; en u denkt au, dan is dat nog één van die bezeerde kinderen. Of als u, u alleen voelt of eenzaam of twijfelt dan is het dat kind wat twijfelde, wat eenzaam was, wat pijn had. En op dit moment, nu, mag u die kinderen zien in het Licht. Ik zou u voor willen stellen, als u mee wilt doen, zet uw voeten op de grond naast elkaar om even te wortelen op de aarde en laten we voelen dat het mogelijk is. De aarde energie onder ons inademen, die energie is er, in de bomen, in de planten en de bloemen en neemt u die energie mee vanuit de aarde omhoog door u heen tot boven uw hoofd. Want die energie is de prana energie, de levensenergie, die Goddelijke kristallijne deeltjes en als u bereid bent kunt u ‘m ontvangen door uw uitademing, door u heen. Als we dat een paar keer bewust doen, we ademen in vanuit de aarde tot boven ons hoofd en we ademen met ons open kruinchakra, ontvangen we het Licht van boven ons hoofd door ons heen. En onze engelen en de aartsengelen zijn bij ons, zij willen niets liever dan dat wij onze angst kunnen loslaten. Dat we kiezen voor ons Licht en die twee energieën vanuit de aarde en de kosmos komen samen achter ons borstbeen. Daar ontstaat, als we ons focussen, een bol van helder, transparant, goudwit Licht. En in die bol zit die pure onvoorwaardelijke liefdeskracht en het wonder is dat we die bol binnen kunnen gaan en als we daar binnen zijn dan voelt u zich helemaal thuis. U wordt daar verwelkomt door zielen, wezens die u kent. Die u uw hele leven hebben gedragen maar wat we misschien niet hebben gevoeld. Laat u daar in die pure liefdesenergie koesteren en dragen, in dat onvoorwaardelijke Licht. Dat is er.... En als wij bereid zijn om ons daar voor te openen, mogen we het voelen en ervaren. Daar is de dualiteit verdwenen. We kunnen ieder moment naar die stille plek, achter ons borstbeen, gaan. En we weten dat we daar gedragen en gekoesterde worden, dat we daar helemaal mogen zijn wie we zijn want er is alleen maar Licht. Onvoorwaardelijke Liefde. Als u daar werkelijk in bent en u voelt zich zo geborgen en gekoesterd, durft u dan naar al die bezeerde en angstige kinderen te kijken. Naar de rollen die we gespeeld hebben waar we ons misschien voor schamen of onze angst of onze twijfel. Er is niets om te schamen. Als u er vanuit uw Licht naar kunt kijken dan omarmt dat Licht al die kinderen. Het verdrietige kind, het eenzame kind, het kind wat zoveel pijn had, het gekwetste kind. Als we die kinderen, één voor één, dat kunt u thuis ook doen, op uw schoot neemt in dat Licht gedragen dan zien we dat dat kind die Liefde van het Licht nodig heeft en wat het wonder gebeurt; is dat het kind wat verdriet had, angstig was door die koestering zichzelf durft te worden en dat er achter die bange, angstige, bezeerde kinderen, achter al die maskers een stralend Lichtkind tevoorschijn komt. Weet dat dat is. Dat u allemaal zo’n stralend Lichtkind heeft, achter alle maskers, achter alle rollen die we spelen, die we hebben gespeeld en dat is het Goddelijke kind in ons. En dat is om te vieren en om dankbaar voor te zijn, dat we dat met elkaar mogen delen. Ik zou nog vragen om twee minuten stil te zitten met deze kinderen in ons, die door de pijn en de angst het Licht hebben mogen ervaren.

En zo vieren we dat we het Goddelijke van Wezen diep in onze kern zijn.

Na de pauze

N.a.v. de cd welke Ina draaide over de Aartsengelen vroeg iemand; Wat zijn de Aartsengelen eigenlijk?

Zolang de mensheid er is wordt er over engelen gesproken. Veel mensen kunnen ze ook zien. Er zijn engelen in een bepaalde hiërarchie en o.a. zijn er de Aartsengelen die zich bezighouden met hier, met de mensen die hier op deze aarde, deze wereld zijn. De vier die op de cd worden genoemd zijn 4 bekende en werden dus aangeroepen maar er zijn er veel meer.

Zie ook het verslag van de lezing van Hans Stolp over Engelen van 24 november 2004 welke te vinden is op: www.stichting-wijzer.nl

Vraag: Klopt het dat ieder land ook zijn beschermengel heeft?

Antwoord: Misschien wel. Ik weet wel dat ieder mens zijn eigen beschermengel heeft. Het is wel een beeld wat wij in onze dualiteit van engelen maken dus is het ook weer een gescheiden beeld. Ik denk dat wij ons niet eens kunnen verplaatsen in het feit hoe het is dat engelen overall kunnen zijn. Net zo goed als dat we niet kunnen begrijpen dat God het centrum van die cirkel is en dat er geen omtrek is. Wij denken altijd in grenzen en engelen zijn natuurlijk ook onbegrensd. Het zou kunnen dat ieder land zijn beschermengel heeft. Ik heb het nooit gehoord maar dat zegt helemaal niks dus het zou heel goed kunnen. Astrologisch bv. is het zo dat elk land inderdaad ook duidelijk zijn eigen teken heeft, wat dat betreft zou het heel goed kunnen.

Vraag: Voor heel veel mensen is het moeilijk om de energie van de aarde in hun lichaam te voelen, het licht van boven en zoals u het uitdrukte, achter je borstbeen samen te vatten als een gouden geheel. Hoe is het te bewerkstelligen dat meer naar binnen te voelen.

Antwoord: Ik begrijp dat dat voor veel mensen moeilijk is en daar is een wat langere weg voor nodig. Het is een vorm van meditatie. Als u bv. buiten gaat staan dan is het mogelijk om te visualiseren dat u de poriën van uw voeten open hebt, we kunnen het hier ook proberen, je hoeft er niet speciaal buiten voor te zijn maar in de natuur maak je misschien eerder contact, om te voelen dat de aarde energie is. Je kunt je afvragen waarom mensen zo graag in het gras gaan liggen. Uit de zaal; dat “voelt” prettig. De aarde energie voelt prettig, je zou je kunnen voorstellen dat je daar door wordt gedragen. Het is een energie, een kracht en zit in de planten, de bomen, de struiken en dus ook in het gras. Wij hebben met het gaan naar de aarde een deal met de aarde gesloten. Wij zijn praktisch het enige wezen wat verticaal is, alle dieren lopen bijna allemaal op vier poten en “wij” staan dus letterlijk tussen aarde en hemel. Wij kunnen als we daar wat meer in oefenen ervaren dat we dus open zijn naar aarde en hemel. Als u zich voorstelt dat het kruinchakra opengaat en we openen onze voeten en ons basischakra, het bekkenbodem dan kun je als je bereid bent dat te gaan voelen, het oefenen om het te voelen. Je kunt het voelen. Dat was voor mij dertig jaar terug de eyeopener. Ik heb zo gezocht in mijn leven, in de kerk en alle godsdiensten onderzocht en toen ik door iemand die meditatielessen gaf in België, toen ze me liet staan en ik kon voelen tussen aarde en hemel dat ik als het ware een kolom in mij had die mij verbond met aarde en hemel, toen was mijn vraag beantwoord waarom ik hier was. Toen voelde ik die energieën letterlijk door me heen stromen, net zoals de sappen door een boom heen stromen en dat is niet van deze aarde, dat is dus de pranaenergie, de levensenergie, de goddelijke energie waar het boek “What the bleep do we know” het ook over heeft en waar ik het over heb. Dat is die onvoorwaardelijke liefdesenergie. En via meditatielessen kun je dat oefenen.

Vraag: Kunt u iets vertellen over de volle maan van vanavond, ik kan niet slapen.

Antwoord: De volle maan bepaald natuurlijk ontzettend veel. Het bepaald onze “maanston-
den” van de vrouw, de 28 dagen. De maan bepaald het eb en vloed, het springtij en het hoog en
het laag water, het bepaald de hele cyclus van het leven. Dus als wij wat sensitief zijn dan
kunnen we dat goed voelen. Maar het is ook die energie die extra is.

Vraag: Wat is uw visie op 2012

Antwoord: Ik denk dat we in het nu moeten leven en dat dat eigenlijk de enige tijd is. En hoe
meer wij ons bezighouden, althans dat geldt voor mij, hoe meer ik mij bezighoud van o jee
straks is het 2012 en wat zal er dan allemaal gebeuren en de Mayakalender eindigt, het
bewustzijn en de aarde, de polen springen en noem maar op. Ik denk dat ik dan meega, of in
een utopie die ik toch niet weet of in de angst. Dus voor mij zeg ik, ik weet het niet. Ik leef in
het vertrouwen in het moment, nu. En dat is mijn visie. Wat ik wel weet is, dat hoe het zal
gaan, wat er dan ook gebeurt, dat onze gedachtekracht bepalend is, daar ben ik zelf van
overtuigd. Als ik, wij, vanuit het Licht denken dan stralen we dat de wereld in en ik denk dat
dat heel belangrijk is. Daarom heb ik ook het thema vanavond, “leef je eigen innerlijke
Licht”, het Goddelijke in ons. Daar sta ik voor en waarschijnlijk iedereen en om dat in 2012 te
kunnen zijn en te weten dat het innerlijke Licht er is.

En juist omdat we dat Licht in ons hebben kunnen we onze vijand/angsten koesteren en
kunnen we onszelf helen. Daar is durf en moed voor nodig want je moet kwetsbaar zijn,
durven zeggen dat iets je pijn doet omdat het inherent is aan leven. Open zijn. De grootste
vijand, als je ‘m nog hebt is dan je grootste leermeester. Leermeester zijn van, en voor elkaar.

2012 heb ik bewust in de lezing genoemd, er wordt veel over gezegd, bv. doomsenario’s,
omdat de mensen daar juist in mee kunnen gaan, de angst. Ik heb het genoemd om aan te
geven dat wij zelf “bewust” de keus hebben om daarin mee te gaan of daar niet in mee te gaan
en iets anders te kiezen. Durven we sterk te blijven in wie we zijn, “Licht”, en niet mee te
gaan in de angst.

Als wij in de dualiteit spreken dan spreken we over afgescheidenheid, over die is apart met
die, los van elkaar. Maar spreken we over helen, daar hebben we het nu over, dat kan alleen
maar vanuit het Licht. Dat is al in het collectief, als we werkelijk vergeven, tot op het bot
durven vergeven, dan is dat in het collectief. Als we dit doorvoeren dan komen we puur bij
onze eigen verantwoordelijkheid uit. Want vanuit die Lichtkracht en vanuit die Heelheid is er
geen afscheiding en ben ik eigenlijk alleen, zelf. Ben ik dat centrum wat ik net noemde, wat in
het boekje van Ieteke Weeda staat, die omtrek is nergens. Dan zijn we één en werken we in
het collectief. Helen van onszelf, dat is in feite vergeven van onszelf, kan alleen maar vanuit
het Licht. Het ego denkt dat ze zich kunnen verbinden maar het ego verbindt niet, het ego
“bind”. Het Licht maakt een echte verbinding maar dat is in vrijheid, in pure acceptatie en niet
vanuit bezit en niet vanuit voorwaarden. Dit is wel op naar 2012, zou ik willen zeggen, dat we
ons steeds meer bewust worden van de lagen waarin we zitten. We gaan naar een andere
dimensie, dat is die dimensie van die heelheid. En dat vind je niet alleen in de spiritualiteit.
Wat mij zo boeit is, dat ook in de moderne literatuur we deze dingen zien, en vinden we ook
daar steeds meer die éénheidsgedachte en dat is verheugend. We vinden er bv. in dat wanneer
je een oordeel uitspreekt dan spreek je in feite een oordeel over jezelf uit. Je verduistert jezelf
met elk oordeel. Je denkt dat je je vrijpleit maar dat is een vergissing. Als ik een oordeel over
iemand heb, is het altijd een oordeel over mezelf. Het kan niet anders want het komt uit mijn
gedachten voort. We moeten dus goed onderscheid maken over welke lagen we het hebben.

Als we het over het helen hebben zitten we in een andere laag dan die van de wetten van de wereld en de dualiteit.

Vraag: U was tamelijk stellig over de verandering van de energie die momenteel plaatsvindt. B.v. die van Maria Magdalena, waarin manifesteert zich dat, wat zijn daarvan de voordelen, waaraan kunnen wij dat zien?

Antwoord: U kunt dat voelen als u dat wilt. Ik vind het duidelijk in het feit dat er mensen zijn die zich kwetsbaar durven opstellen. Het is, als we goed naar onszelf durven voelen, ben je dan dezelfde als 5 jaar terug? Ik zou 5 jaar terug nooit dit item hebben durven zeggen, het Goddelijke in ons, ik zou er niet voor durven hebben staan, ik zou denken, tsjonge jongejonge Ina waar haal je de moed vandaan. En ik durf het nu wel en dat is o.a. de vrouwelijke energie. De vrouwelijke energie is ook dat ik me hier kwetsbaar durf op te stellen. Dat zie ik ook bij mannen, in de groepen bij mij, die durven zich kwetsbaarder op te stellen. Dus het geldt voor mannen en voor vrouwen. Alleen in de media zien we het niet. De media laat ons duidelijk die afgescheidenheid zien die op angst en sensatie berust. Maar als u goed kijkt dan hoop ik voor u dat u het ook kunt zien, b.v. in de mensen om u heen, bij sommigen ook niet. Maar het is natuurlijk wel zo, als je het in jezelf herkent dan herken je het ook makkelijker buiten je zelf. Die stelligheid van mij is eigenlijk mijn eigen gevoel en daar hoeft u het helemaal niet mee eens te zijn. Ik heb gezegd vanavond, toets het aan uw eigen hart. Wordt u er blij van, okay. Wordt je er niet blij van dan is het niet jouw waarheid.

Opmerking: M'n buurvrouw heeft tumoren in de hersenen en dan is het erg moeilijk om bij het Goddelijke te komen.

Antwoord: Om bij haar Goddelijke kern te komen is haar heel erg toe te wensen. Ik heb ook wel kankerpatiënten begeleid en ik moet u zeggen dat het Godsgeschenk is als je ziet dat die mensen zich kunnen overgeven. In zo'n beginstadium van kanker is er ontzettend veel verweer en boosheid en ik denk; je kunt deze vrouw heel erg in het Licht zetten met Licht denken, een arm om haar heen slaan en dan zèlf van binnen vragen; mag ze het Licht voelen. Voor mijn gevoel helpt dat dus heel erg. Ik weet dat ik bij iemand was en die zei; Ja, God laat me ook in de steek en die laat me in de steek en die laat me in de steek en eerst stonden mijn prikkels omhoog tot ik op een gegeven moment dacht: Ina, het gaat alleen om liefde, hou je hart open. Toen ben ik naast 'r gaan zitten en heb een arm om d'r heen geslagen en niks gezegd. En echt van binnen diep gevraagd; mag ze Liefde voelen. We hebben misschien wel tien minuten zo gezeten en op een gegeven moment zei ze; Het is alsof ik mijn engel van vroeger voel en toen dacht ik; dank je wel. En het is niet ik, begrijp me goed, dat vertel ik helemaal niet vanuit mijn afgescheiden stukje, maar dat we zo als instrument kunnen zijn voor elkaar. We moet het ons constant herinneren wie we echt zijn. Ik tik voortdurend zo op mijn borstbeen want daar zit het voor mijn gevoel, dat open hart. Accepteren hoe iemand is en dan ontvang je op dat moment, althans ik, die Liefde. Misschien is dit uw taak voor uw buurvrouw en ik wens u daar veel Licht bij.

Vraag: Waarom heeft u problemen met woorden als Christelijk en God.

Antwoord: Hebt u het gevoel dat ik daar problemen mee heb? In deze moet ik u tegenspreken want dan had ik, als ik er problemen mee zou hebben, het thema van vanavond niet zo gekozen. “Laten we vieren dat we het Goddelijke in Wezen zijn”. Maar wat ik in de pauze heb gehoord is dat er problemen mee waren en daarom zeg ik, we kunnen bv. het woord God, en dat heb ik ook in de lezing duidelijk gezegd, Liefde noemen. Of zoals het Sanskriet zegt, het woord voor Liefde is het woord voor God dus God is Liefde. Want God is bij heel veel mensen een heel beladen woord. Ik weet niet of u iets van “The course in miracles” weet, dat

staat bol met het woordje God, de Heilige Geest en Vader en dat is juist om de conditionering van die woorden, die wij in ons hebben via overlevering enz., om die los te laten. Als er nou mensen zijn die het wat moeilijk vinden dan kun je voor het woord God ook Liefde invullen Licht, Onvoorwaardelijkheid of het Absolute, het mag allemaal.

We kunnen nu nog even naar de cd luisteren als u dat wilt want ik hoorde dat veel mensen die cd zo mooi vonden, dan zouden we misschien hiermee feestelijk kunnen afsluiten. en voor de mensen die niet hebben goed kunnen volgen waar de cd over gaat omdat het engels is, het volgende: Het gaat erover dat wij een droom hadden en dat we niet begrepen dat we “droomden”. Droomden dat we afgescheiden zijn van God maar we zijn het kind van God, de eeuwige creatie en dat het Licht dus in ons is. God in ons.

